

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

Tot el que sentireu en aquest programa ha passat.
Els fets i els llocs són reals.
Alguns diàlegs estan dramatitzats,
però el seu contingut consta en documents
o surt de testimonis que eren el lloc dels fets.
En algunes descripcions, aquest programa podria ferir sensibilitats.
Relatem crims reals.
La realitat i la mort no entenen de sensibilitats.
En el capítol anterior...
La Policia Federal Argentina ha llibrat
l'empresària Nelida Bolini de Prado.
Està 32 dies segrestada al soterrani de casa d'una família de San Isidro,
una ciutat ben estant a la província de Buenos Aires.
La policia té 7 persones detingudes.
5 són membres de la família Pujo,
una família aparentment convencional i moderna.
Hola a tothom, soc Carles Porta. Gràcies per escoltar-nos.
El capítol anterior van veure com la policia rescatava Nelida Bolini
del soterrani de casa d'una família aparentment normal.
Els fills i la mare asseguren que no sabien
que tenien una dona segrestada a casa,
però no semblen gaire sorpresos.
Abans del cas de la Nelida, us van parlar de 3 segrestos més
que no es van arribar a resoldre, amb dos morts i un desaparegut.
En aquest episodi veurem com els investigadors
en van anar treient-li entrellat gràcies a la intuïció d'una jutgessa
i a dues proves infalibles, la veu arrogant del segrestador
i una lletra, la R.
Intentarem posar llum a la foscor. Comencem.
Gràcies per escoltar-nos.
Gràcies per escoltar-nos.
Gràcies per escoltar-nos.
El relat dels moments foscos de la nostra societat.
Crims, amb Carles Porta.
1985, 24 d'agost, dimecres, és l'una de la matinada.
La policia es corcoll a la casa de la família Puccio,
ubicada al centre de San Isidro.
Fa 3 hores que ja han rescatat amb vida la empresària
de la família Puccio.
Ha passat 32 dies segrestada en una habitació minúscula.
La policia té 7 persones detingudes a la comissaria central
de Buenos Aires,
presumptament implicades en aquest segrest amb extorsió.
Per una banda, els 3 homes que han enxampat infragant-hi

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

en una gasolinera després que intentés impactar un rescat amb la família de la víctima, que són Arquímedes Puccio, el seu fill Daniel, i un home que es diu Guillermo Fernández la Borda. I per l'altra banda, les 4 persones que la policia ha trobat a la casa de San Isidro, quan ja ha entrat per la força a rescatar la desapareguda. Són Epifania Puccio, la mare, dos fills Alejandro i Sílvia, i la nòvia de l'Alejandro, la Mònica. Tota la família Puccio està detinguda excepte un dels fills que viu a l'estranger. I la filla més petita, que com que encara és menor d'edat, ha quedat a càrrec dels serveis socials, que és la família Puccio, Lídia Uriols. Els Puccio són una família de San Isidro, una ciutat ben estant a 40 minuts de Buenos Aires. Viuen al centre, en una casa gran. La família està molt arrelada a la ciutat, regent a un comerç de barri, i tots els diumenges van a missa. La periodista Gabriela Cosifi va seguir el cas a fons per a la revista argentina d'actualitat Gente, i ens ajudarà a reconstruir aquesta història. I va tenir un gran impacte social. El que va tenir de condiment és que era una família completa, cosa que fins a aquest moment no havia passat. I una família completa que tenia sus secuestrados en el corazón de uno de los barrios más tradicionales y de alta clase social de la Argentina. A dos quadres de la catedral de San Isidro, a dos quadres d'un club de rugby, que se llama Casi, club atètic San Isidro, la calle en pedrada històrica, los hijos yendo a los colegios cristianos, la madre es maestra de un colegio que se llama María Auxiliadora, de monjas, era todo que nada tenía que ver con lo que hasta ese momento se había ido descubriendo las distintas bandas. El pare Arquímedes Puccio és porten i té 56 anys. L'àvia era itàlia i havia treballat per a la màfia siciliana. Arquímedes es va llicenciar com a comptable. Els 19 anys va ser distingit com el diplomàtic més jove de l'Argentina. Va treballar uns anys a l'ambaixada de l'Argentina a Madrid. Més tard va ser regidor d'esports a l'Ajuntament de Buenos Aires. Després de la dictadura va obrir una rostisseria tradicional a la planta baixa de casa seva on venien milaneses i empanades.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

El negoci va funcionar pocs anys.

Arquímedes Puccio està casat des de fa 26 anys amb l'epifania amb qui tenen 5 fills.

La epifania té 53 anys.

És professora de matemàtiques i de comptabilitat a dues escoles cristianes delit de San Isidro.

Era una mujer,

como que necesitaba mucho el tema de la apariencia igual que la familia.

De peluqueria, de... voy a ir a de veraniar Europa con mis hijas.

Muy obsesionada con las dietas, muy obsesionada con la apariencia física y de muy mala relación con su marido

porque en el diario que yo me lleve de ella,

entonces decía, hoy Arquímedes se enojó en la mesa,

yo me quedé descallada, no nos volvimos hablar.

El fill gran es diu Alejandro, té 26 anys

i és una persona molt adorada al municipi

perquè és una estrella del rugby,

juga al Club Atlético San Isidro

i als Pumas, la Selección Nacional.

L'Alejandro té una botiga d'objectes de surf

i esquí a la casa familiar,

on anys enrere hi havia hagut la rostisseria.

Té molt mal la relació amb el seu pare.

La segona filla del matrimoni es diu Silvia, té 25 anys,

va estudiar Belles Arts

i és professora de pintura en una escola de primària.

És molt religiosa la més devota de tots els germans.

El tercer germà és el Daniel, però li diuen Magila,

per aquell gorila d'uns dibuixos animats dels anys 60.

És el fill preferit de l'Arquímedes, té 23 anys

i els últims estius els ha passat treballant a Austràlia.

Li agrada molt la festa, juga a rugby,

però no també com al seu germà gran.

Alejandro que jugava en el rugby era, de alguna manera,

el que se ha dicho amigo del sacerdote.

Era el que tenia una novia, que era maestra d'inglés,

en el colegio All the Saints, todos los santos.

Era el que viajaba con los Pumas

i era un vint o tres quartos muy admirado

y un muy buen compañero de sus compañeros.

Era como el chico perfecto, era una familia donde Magila

era más viajero, más boemio, no trabajaba, no estudiaba.

Els germans més petits són el Guillermo i l'Adriana.

Ell té 20 anys i em fa 4 que viu a Nova Zelanda,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

on ha fitxat per un equip de rugby.

La noia té 14 anys i estudia secundària en una escola del barri.

La matinada serà llarga.

La Policia Federal vol interrogar tots set detinguts,
un per un, per separat.

Els que declaren primer són els que eren a dins de la casa.

L'epifania, la Sílvia i l'Alejandro Puccio

es limiten a dir que no saben qui és la senyora Bollini de Prado
ni què feia el soterrani de casa seva.

Tots tres asseguren que no tenen ni idea de què els parlen
i que els primers sorpresos són ells.

Amb tot continuen mostrant-se poc afectats i gens expressius.

En canvi, la novia de l'Alejandro, la Mònica,

pateix una crisi d'ansietat, no assimile el que està passant
i només és capaç de repetir una vegada i una altra
que ella no sap res.

Després és el torn dels tres homes detinguts a la gasolinera.

Arquime de Puccio i Daniel Puccio, el Maguila,

que no responen cap pregunta de la Policia.

Guillermo Fernández, la Borda, també calla.

La Borda té 42 anys,

és treballador de duant a la frontera amb l'Uruguai

i militant per onista.

Per si no n'hi hagués prou amb tota aquesta gentada detinguda,
a les 5 de la matinada el cas s'ambolique.

La policia de té dues persones més presumptament implicades en el segrest.

Recordeu que un equip de Federals es va dedicar durant setmanes
a intervenir alguns telèfons públics de la ciutat
per enxampar el segrestadors.

Doncs resulta que en una d'aquestes trucades

van sentir dos homes parlant de la desaparició de la nèlida,

que esmentaven detalls que no eren públics,

com per exemple el lloc exacte on va ser segrestada.

Són Roberto Díaz i Rodolfo Victoriano Franco.

Roberto Díaz té 44 anys,

ha sigut guarda espatlles i xofer,

però ara treballa de mecànic en un taller de cotxes.

Rodolfo Victoriano Franco és un coronel retirat de 76 anys,

s'ha quedat coix i camina amb l'ajuda d'un bastó.

Tots dos guarden silenci en els interrogatoris de la policia.

Surta el sol a Buenos Aires.

La jutgessa d'instrucció del cas de la nèlida és Maria Romílda Cervini.

S'aprove a l'hospital per parlar amb la víctima

que té llagues per tot el cos, està molt feble i té marejos.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

Anímicament està molt tocada i no ha pogut dormir en tota la nit.
L'han tingut tancada 32 dies en una habitació de formigó
de 4 metres quadrats sense llum natural i amb molta humitat.
L'anèlida declara davant la jutgessa amb tota mena de detalls.
Explica què va passar a la tarda del 23 de juliol
al barri del Magro, el centre de Buenos Aires.
Hem dramatitzat la seva declaració.
El dia que em secuestraron,
jo havia treballat tot el dia en la casa.
Y esa tarde quedé que iba a visitar a uno de mis hijos y a mis nietos.
Cuando bajé al hall del edificio,
me parí un minuto para acomodarme el abrigo
y recuerdo que cruzé unas palabras con el portero.
Caminé una cuadra y vi que tres hombres se me venían encima.
La verdad no... no... no ha tenido a hacer nada.
Me... me empujaron y me ataron las manos a la espalda.
Intenté resistirme, pero me cubrieron la cara y ya no...
no pudo hacer nada.
Me arrastraron un auto y me llevaron.
Me hicieron bajar por unas escaleras de caracol
y me encerraron en una habitación asfixiante.
El capítol anterior ja us vam explicar que no tenia porta
que excedien retirant un armari amb rodetes.
Les parets estan totes forrades en paper de diari.
Només hi ha llit individual on la tenien encadenada.
És un espai fred i potent.
Els segrestadors li van donar una manta
i un covell per fer les seues necessitats.
Luego me metieron en un cuartucho.
Me... me ataron a la cama con... con cadenas.
Con cadenas.
Y me dieron unos remedios que prácticamente me...
me hacían dormir todo el día.
Escuchaba siempre las dos voces de los hombres que me habían encapuchado.
Cuando... cuando me traían la comida
que casi siempre hubieran hamburguesas
o alguna vez pollo con un poco de arroz.
Yo sentía que... que ellos corrían algo.
Escuchaba un ruido como... como una chapa.
Una vez por día sacaban el tacho que yo usaba como un inodoro.
Y recuerdo que... que la radio siempre estaba encendida.
Siempre. Constantemente.
Yo sentía que... que me asfixiaba.
Y el olor a pasto era... era muy fuerte.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

Fue... fue un calvario.

Fue un... talmente fue un calvario.

Yo creo que ni un animal se merece pasar por lo que...

por lo que yo tuve que pasar.

La magistrada n'ha tret molta informació
d'aquesta primera declaració de l'anèlida.

Els noms que recorde haver sentit
són els dels fills grans de la família, ara detinguts.

A la tarda, la jutgessa Cervini torna a la casa del Sputxo
per veure-la amb llum de dia.

Els agents de policia que porten 24 hores recollint pistes
han trobat dues metralladores,

una carravina amb una mira telescòpica,
quatre olquitolquis i un llibre titulat

Manual d'un segrestador.

No són objectes gaire habituals a casa d'una família convencional.

La periodista Gabriela Cosifi va poder entrar
amb la comitiva judicial a dins de la casa.

La casa era com una casenile

con un patio que entrava por un garage,

con un gran portón,

y en la planta baja vivía el padre y la madre

en un cuarto que tenía un placar viejo de madera,

una cama bastante desbencijada.

Tampoco espacio tenían que todos los zapatos estaban en cajas de zapatos,
apoyados al costado del placar, como en desorden.

O sea, muy lejos de lo que supuestamente aparentaba esta familia
cuando iba los domingos bien vestida a Misa.

Luego seguía una... en ese momento era una tienda de Windsor
que tenía Alejandro.

Después seguía un taller de arte

donde una de las hermanas, la mamá mayor,

hacía pintura y ella estudiaba artesanía.

Y después había una escalera caracol

y una escalera interna que llegaba.

A la parte de arriba que había, una sala,

con ventanas muy pequeñas, decorada con un poco presuntuosa,

con sillones de pana, rojos, mesas de roble,

de eslabonia, alfombras persas y...

Y después, mezclado con eso, cristales, arañas,

y también recuerdos de viajes.

Estaba pegado el cuarto de los varones,

estaba pegado el cuarto de las chicas,

luego había un baño, el escritorio de Pucho,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

que tenia un balconsito y la escalera caracol hacia abajo.
Y un comedor o sala de reuniones pegada al escritorio de Pucho.
Un escritorio enorme,
con una lámpara de esas antiguas, así, medias, en su escritorio,
que tenia pegadas todas citas de maquiavelo
y sus agendas de cuero y sus portafolios,
todo como un culto a su propia personalidad,
una cosa bastante impresionante de ver.
L'alliberament de l'anèlida i la detenció dels Pucho es filtre la premsa.
La família de l'horror, titulen els diaris.
La notícia té un gran impacte a la ciutat de San Isidro.
Els veïns els coste d'assimilar
que aquella família pogués tenir una pobra dona segrestada en aquelles condicions.
La jutgessa Cervini està convençuda
que el principal responsable del segrest és el pare, Arquime de Pucho.
Quan el crida declarar li fa una pregunta senzilla i directa.
Què feia la senyora Bolini de Prado al soterrani de casa seva?
El pare Pucho explica a la magistrada
que dos homes el van obligar a segrestar l'anèlida.
Diu que el van amenaçar de fer mal als seus fills si no feia el que li deien.
Escolteu quins motius tenien aquests homes per voler segrestar l'anèlida
segons el pare Pucho.
Recordeu que l'anèlida és propietària d'una funerària.
Químedes inventa que la funerària havia participat
durante la época de la dictadura en los entierros CNN
en los desaparecidos de la Argentina.
Y que a él le habían pedido secuestrarla por ese hecho dos personas,
que llaman Mario Ricardo, creo,
que él conoció en una de las marchas de las abuelas de Plaza de Mayo.
Entonces, relaciona a Bolini de Prado con un tema político
y donde él dice que estas dos personas lo obligaron a hacer el sotaro,
como cárcel del pueblo,
y le obligaron a secuestrarla para averiguar el paradero de los CNN.
Un dirírio de Pucho.
La jutgessa Cervini no s'ampase la versió de Pucho
que presó preventiva per a tots els detinguts,
menys per a una persona.
La parella de l'Alejandro, la Mònica,
que surt de la comissaria en llibertat provisional sota fiança.
Cervini creu que ella no ha participat en el segrest.
Els altres ingressen en diferents centres penitenciaris
de la provincia de Buenos Aires.
La investigació haurà de determinar
quin grau d'implicació té cadascú.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

A més, la jutjessa Cervini té una sospita des que va caure la banda, que la família Pucho ha tingut més persones segrestades a la casa familiar de San Isidro.

Crims.

El relat dels moments foscos de la nostra societat.

I nene, nene, nene, I'm ready, my lord.

Ja fa una setmana que l'anèlida ha estat alliberada de l'infern, el nom amb què els periodistes han batejat el soterrani del Pucho.

Hi ha una persona que cada dia compra la premsa per saber totes les novetats del cas Bolini de Prado.

És la jove advocada Rogeli Apotzi.

Us vam explicar la seva història al capítol anterior.

El seu marit, l'Eduardo Aulet, va ser segrestat fa dos anys, al 1983.

La família va pagar el rescat, però ell continua desaparegut.

La policia no té cap pista i la investigació està aturada.

Mentre està llegint el diari,

la Rogeli ha rep una visita inesperada al seu despatx.

És un home que s'identifiquen com a policia i que va vestit de paisà.

Viene a ver al estudio un pibes jovencito, tenía mi edad.

Y me dice, yo investigué todo esto.

A mí nadie me da pelota, pero vos tenés huevos.

Te doy y fijate a ver si te sirve.

Y me da una investigación que le había hecho de donde surgía, que los Puchos habían secuestrado a Manuquian, a Eduardo, a Bolini de Prado.

Yo empiezo a mirar todo.

Esto es espectacular, lo tiene que investigar a alguien.

El policia marxa del despatx sense dir el seu nom.

La Rogeli ja sap que li ha deixat una informació molt valuosa que fins ara ningú ha investigat a fons.

És un portafolis amb els informes policials dels tres casos que la justícia encara no ha resol i que us vam explicar en el capítol anterior.

El segrest i l'assassinat de Guillermo Manuquian, al 1982,

el segrest i la desaparició d'Eduard d'Aulet, al 1983,

el marit de la Rogeli,

i l'assassinat de Emilio Naum,

en un intent fallit de segrest al 1984.

Els expedients estan plens de notacions

que sugereixen punts en comú entre tots tres casos

i el segrest de l'anèlida.

La Rogeli se'n va a veure la jutgesa del cas Bolini de Prado,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

la doctora Cervini.
La magistrada no sabia res d'aquests informes.
Després de llegir-los,
truque de seguida a l'últim jutge
que va portar la instrucció del cas Manuquian, Alberto Píoti.
Hem pogut parlar amb ell.
Dos mujeres las que posibilitaron
que yo me convenciera de reabrir nuevamente la causa.
Yo no tenía capacidad de dedicar gente tiempo
otra vez a investigar este tema
que ya había sido investigado por tres jueces con anterioridad.
Sin embargo, me dice a cero
que yo estoy seguro de los que yo tengo detenidos.
Son los mismos que cometieron el secuestro Manuquian,
Aulet de 1.000.000,
y 85 bocini de Prado.
Y esa es la que me alienta a y me convence de dedicarle tiempo.
El jutge Píoti reobre el cas Manuquian.
Un contacte que té a la presó
l'avise que un dels detinguts del cas Bolini de Prado,
el mecànic Roberto Díaz,
té ganes de confessar.
Píoti el crida declara.
Lo trae nadie al juzgado,
empiezo la indagatoria, la última hora de la tarde,
y noté que era una persona que quería hablar,
quería sacarse de encima el peso que tenía.
Hay una regla, sobre todo,
si uno quiere realmente investigar,
que cuando una persona en esas condiciones empieza a hablar,
no la interrumpas, que hable.
Y empieza a dar datos muy concretos.
El mecànic ho xerre tot.
Què explica el jutge?
El 1981, un any abans del primer segrest,
Arquímedes Puccio va reunir el mecànic Roberto Díaz,
l'ampleat de Duana Guillermo Fernández Laborda,
i el coronel Franco en una cafateria de Buenos Aires.
Ell els coneixia a tots,
però els altres no es coneixien entre ells.
L'Arquímedes els va proposar segrestar persones amb diners
per extorsionar la família.
El mecànic explica que tots van acceptar
i que Alejandro i Magí la Puccio, fills d'Arquímedes,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

es van sumar a la banda.

Ellos formen la banda i els citen a Puccio a tots,
i els diuen que aquí el que hem de juramentar
és que somen la màfeis siciliana de mis antepasados,
i Puccio corta la palma de la mano de cada uno de ellos
i fa un pacte de sangre,
i els fa separar la mano.

El mecànic Díaz confessa que en els últims quatre anys
la banda ha intentat segrestar quatre persones.

En tres casos se'n van sortir.

Les van tancar totes tres a la casa de San Isidro,
qui negociava amb la família d'Arquímedes Puccio
a través de trucades telefòniques.

El jutge Pìoti crida declarar l'empleat de Duana Laborda
i el coronel Franco per fer-ho.

El jutge Pìoti es va posar en contacte amb l'Arquímedes Puccio
i el jutge Pìoti es va posar en contacte amb l'Arquímedes Puccio.

Tots dos corroboren la versió del mecànic,
que tots tres, juntament amb Alejandro i Magí la Puccio,
formaven una banda liderada per Arquímedes Puccio
que es dedicava a segrestar i matar.

Recordeu el primer cas que us vam explicar al capítol anterior?

El del jove d'origen armènic que treballava a l'empresa familiar,
una cadena de supermercats, es deia Ricardo Manuquian,
i va ser la primera víctima del clan Puccio, ara fa tres anys.

El seu germà Guillermo rep la trucada que fa tres anys que espera.

Me llama a mí el fiscal y me dice el fiscal, no lo podemos creer,
agarramos una banda que posiblemente sea la que también mató a tu hermano.

Y digo, ¿cómo saben? No, porque están detenidos
y lo único que hacen es confesar, confesar, confesar,
sin que le digamos nada o se le hiciera algo,
solamente se dedicaron a hablar y a confesar absolutamente todo.

Així expliquen els tres detinguts amb ganes de buidar el pap
com van segrestar el Ricardo.

A unas diez cuadras más o menos de la oficina
lo para alguien en la calle, haciéndole un gesto, mi hermano para.
Esa persona era Alejandro Puccio, que era amigo de mi hermano,
y se conocían de toda la vida, amigos de, como decimos aquí, del barrio.

Y mi hermano Albert, que le hace una señal para que pare, se detiene.

Cuando estaba con otro integrante de la banda,
el cual mi hermano no conocía, que era una persona grande,
que se llamaba Fernández la Borde.

Y le dicen, esto contado por ellos una vez que los apresan.

Y le pide, por favor, si lo podía acercar,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

que se le había roto el auto,
si lo podía acercar hasta la avenida, que eran unas diez cuadras
para dejarlo ahí para que yo fueran hasta su casa,
porque habían tenido un inconveniente.
Y mi hermano Albert, que era una persona conocida, muy conocida,
se lo frecuentaba venir a mi casa, pero que había venido varias veces
y que tenían amigos en común.
Por supuesto, como cualquier hijo de vecino aceptó.
Y en el momento en que se suben al auto a las diez cuadras,
bueno, lo amenazan con un arma y le dicen que lo iban a secuestrar.
Ellos lo encapuchan y, automáticamente, a los pocos minutos,
aparece otro auto, un minivan, una combi,
en donde a mi hermano encapuchado y ya con las manos,
con unos precintos, lo pasan ese vehículo y se lo llevan.
El auto de mi hermano queda ahí abandonado.
La banda va trasladar el Ricardo a casa de la familia Puccio.
L'Alejandro, el fill gran, va obrir la porta metàlica del pati
i va fer pujar la víctima al pis de dalt per unes escales de cargol.
El Maguila, l'altre fill, va tancar-lo al lavabo del despatx del seu pare.
Mentre va durar el segrés, mantenia el Ricardo dins de la banyera
amb les mans lligades amb una sogà i una caputxa al cap.
Per menjar-li donaven entrepans o pollastre ambarrós.
Un cop van haver cobrat els 400.000 dòlars del rescat,
l'Arquimedes va reunir tota la banda al seu despatx.
Els va servir uns quants gots de whisky
i els va comunicar que havia arribat el moment de matar el Ricardo.
La família havia complert, havien pagat i no havien dit res a la policia,
però el noi havia vist l'Alejandro i no el podien deixar anar.
La Borda i Díaz li van intentar treure la idea del cap, però no hi va bé manera.
A la nit van fer sortir el Ricardo de la banyera
i el van col·locar dins del malater del cotxe de l'Arquimedes,
un fort falcon gris.
Van conduir fins a un descampat al nord de la província.
Allà, negre nit, el mecànic Díaz va treure el Ricardo del malater,
lligat de mans i peus i amb els ulls envenats.
L'Arquimedes va obligar la Borda, el coronel Franco i el seu propi fill Alejandro
a disparar tres trets, un cadascun, el clatell de Ricardo Manuquian,
amb un revolver del calibre 38.
La banda va llançar el cadàver del Ricardo, la pistola i la màquina d'escriure,
amb la qual havien escrit les notes per la família a un rianol.
Si us recordeu, l'endemà un cap d'aire va trobar el cos i va avisar la policia.
La investigació havia quedat encallada fins ara.
Després d'escoltar les confessions sobre l'assassinat de Ricardo Manuquian,
el jutge Píoti ha vist els jutges dels altres dos casos pendents de resoldre,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

els d'Aulet i Nau.

El jutge del cas Aulet reobre la investigació i crida els tres detinguts que volen confessar.

Ara ja fa tres anys que van segrestar l'Eduardo i la policia no té cap dubte que és mort, però no se n'ha trobat mai el cadàver.

L'Eduardo Aulet tenia 26 anys i dirigia una empresa familiar del sector metalúrgic. Després de 10 dies de segrest, la família va pagar un rescat de 100.000 dòlars, però mai més va tornar a veure el seu fill.

Què li va passar? Què expliquen els detinguts?

L'Eduardo anava conduint al seu fort taunos i a dues cantonades de la feina va veure un home que li feia indicacions amb els braços al mig de la calçana. Era Gustavo Contepomi, el pare de la parella del seu pare, com que l'Eduardo el coneixia, va aturar el vehicle.

Contepomi li va presentar el senyor que l'acompanyava, era el mecànic Roberto Díaz, i li va demanar si els podia portar fins a una botiga del barri.

L'Eduardo va acceptar i els dos homes van pujar al cotxe, Contepomi, el seient del copilot i l'altre, el darrere.

Així que es van posar en marxa, el mecànic va treure una pistola i li va dir que passés el darrere amb ell.

Si no ho veia o s'hi cridava, li dispararia un tret allà mateix.

L'Eduardo va oveir.

Contepomi va agafar el volant i va conduir fins a casa dels puxos, a San Isidro.

Abans de fer baixar l'Eduardo del cotxe, li van posar una caputxa al cap.

Van entrar a la casa, el van fer pujar al primer pis, i allà el van tancar en un armari que hi havia al mig del passadís i que només feia dos metres d'alt per dos de llarg.

Així explica la dona de la victima que creu que li devia passar pel cap en aquell moment.

L'Eduardo se vuelve loco, grita tanto, tanto, tanto, tanto, que tenían miedo que los vecinos se escucharan.

L'Eduardo ya sabía que lo iban a matar.

Entonces prefirió que no pasara más tiempo y habrá hecho chau.

Me maten ya.

El quart dia de segrés, la banda el va treure de l'armari.

El van fer baixar per les escales de cargol del pati amb les mans lligades i una caputxa al cap.

Estava drogat amb somnífers.

Els germans puxos el van col·locar el malet del cotxe del coronel Franco.

Van fer un viatge d'honor en direcció ues fins a arribar a un descampat.

El mecànic confessa que li va disparar dos trets al cap, segons ell,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

seguint les ordres d'Arquime de Sputxo.

L'Eduardo va morir a l'instant.

La borda va posar el cos a dins d'un forat que ja tenien excavat i el van cobrir en terra.

El jutge engega un dispositiu per trobar el cadàver.

Els detinguts diuen que no recorden el lloc exacte, però creuen que hi ha una persona que sí que el sabrà, l'home que va acabar al forat on van en terra l'Eduardo.

La borda i diat delaten un altre còmplice, Herculiano Vilca.

Vilca és un paleta contractat per l'Arquimides.

És la mateixa persona que va construir l'habitació de Formigó on després tindrien segrestar de l'anèlida.

El jutge ordena la detenció i la policia localitza de seguida.

El paleta confesse que l'habitació i el forat són obra seua, però segura que l'Arquimides no li va dir mai per què els volia. També diu que recorda on va acabar la fossa fa 3 anys.

Els afores de general Rodríguez, una ciutat de la Província de Buenos Aires, a 60 quilòmetres de la capital.

La policia trigue dies a trobar les restes del cos de l'Eduardo, que està pràcticament descompost.

Porta la mateixa roba que el dia que va desaparèixer.

L'anàlisi forense confirma que va morir fa 3 anys després de rebre 2-3 al crani.

El jutge també ordena la detenció de l'home que va fer d'esquerra per enganyar l'Eduardo.

Gustavo Contepomi, el sogre del seu pare, Contepomi té 55 anys i fa anys que no troba feina.

Les confessions del mecànic i l'empleat d'Eduana han destapat una barbaritat difícil de creure.

La banda va tenir 3 persones segrestades a dins d'una casa on vivia una família sencera, inclosa una menor d'edat que mentre tant anava fent vida normal.

Les seues declaracions són solvents, concorden entre elles i quadren amb les proves.

L'última història que ens falta per sentir és la d'Emilio Naum, el jutge que va instruir-ne el cas reobre la investigació.

Emilio Naum era aquell empresari famós, propietari de botigues de roba, que estava casat i tenia dues filles petites.

Si ho recordeu, es va resistir en el moment del segrest i el van matar en mig del carrer.

Les que, per segrestar-lo en aquesta ocasió, va ser el mateix Arquime de Sputxo,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

ens ho expliquen la vidua de la víctima, Alicia Betty.
Un mesante fue al negocio, pidió por mi marido
y le dijo que quería que lo invitara a tomar un café
para ofrezarle un negocio.
Y le iba de vez en cuando a comprar una corbata
o a comprar algo para que ya la cara fuera un poco reconocida.
Y estuvo mucho tiempo conversando con mi marido.
Y mi marido decía pero pensó, no dijo,
que me quiere decir tanto tiempo.
Y mi marido lo conoció en un momento en que compró el local
y él era el testafarro de ese local.
Lo conoció en el momento de la escritura.
Y después él iba de vez en cuando a simular que compraba algo,
lo que él sabía era que lo iba a secuestrar.
Guillermo Manuquian ens resumeix
què va passar aquell dia segons la versió de Díaz y la Borda.
Él estaba yendo a su trabajo en pleno capital,
en frente al Museo de Vallazarte,
se estaba subiendo por una de las calles de ahí en una subida.
Y fue lo mismo que mi hermano.
Lo interceptan, lo paran, le hacen un gesto
y se sube uno adelante y otro atrás
y también le piden que lo lleven.
Y yo lo conocía a Emilio y Emilio estaba muy atento
al tema de los secuestros.
Y él me había dicho siempre que a él no le iba a pasar
lo que le pasó a mi hermano si un día lo secuestraban,
que él no se iba a dejar llevar.
Y fue así.
Él se pone a forcejear con una cadena,
se la pasa por el cuello, lo aprietan contra el asiento
y el que estaba al lado lo ejecuta de un disparo en el pecho
y lo mata, se bajan corriendo y se van.
Y queda el auto abandonado ahí con Emilio adentro del auto.
Bueno, y ahí la policía lo encuentra.
És el primer contratemp que pateix el clampucho.
No esperaven que l'Emilio s'hi resistís amb tanta força.
La borda reconeix que es va posant nerviós
i li va disparar un tret al pit que li va per fora al cor.
Va utilitzar una pistola del Coronel Franco,
una Colt, 11, 25 milímetros,
una arma semiautomàtica molt utilitzada
per les forces armades a l'Argentina.
L'habitació del soterrani que acabaven de construir

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

per tancar-hi l'Emilio no es va utilitzar fins al cap d'un any,
quan hi van tancar l'anèlida bollini de Prado.
Les confessions han durat hores i són molt contundents.
L'empleat de Duana, la borda,
ha reconegut que va assassinar la primera i la tercera víctima,
i el mecànic Diaz, que va matar la segona.
Això sí, tots dos apunten a Arquime Despucho,
diuen que és ell qui va liderar els egrestos
i qui va ordenar les execucions.
Tot i que ell no es va atacar mai les mans de sang.
A banda d'aquestes confessions,
recordem les proves que tenen els jutges fins ara.
La més sòlida és l'habitació condicionada
per amagar les víctimes que la policia descobreix
en el rescat de l'anèlida bollini de Prado.
A més, a la Casa del Sputxo hi havia diverses arbres.
Mentre estava segrestada,
l'anèlida va sentir els noms d'Alejandro i Daniel,
els noms dels fills grans de la família.
El testimoni de la vidua de l'Eduardo també és clau.
Si ho recordeu, el dia que va pagar els diners
per rescatar el seu marit,
la Rogèlia va veure el segrestadors.
La policia li ensenya unes fotos
de les cares dels detinguts perquè digui si són ells.
Jo l'ho vi a Roberto Díaz, l'he vi a la cara,
com això passava molt ràpid,
con él autología él con un por falco en esa época.
La patente del auto, mi papá, la notó,
estaba díaz la borda, que yo no lo vi a la borda.
Papá sí lo vio y aquí me despucho.
Yo lo vi aquí y me despucho agachándose
con otro por falco que era él, yo lo vi.
A més, la Rogèlia va gravar les trucades
que ràpid el segrestador.
Yo no tenía ninguna duda porque esa voz
que queda registrada, si cierro los ojos,
sigo escuchando su voz.
Yo no necesitaba demostrarlo.
Sabía que esa voz era la que me llamaba
todos los días hasta que se pagaba el rescate.
Era correcto, educado.
Podría decir que era un estilo, el militar de antes.
La voz era natural, pero la forma de hablar

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

se notaba que no era la de... entendés?
O sea, estaba armada.
Quería hacerse pasar por...
pero tenía una voz muy particular, muy metálica.
Per corroborar que la veu d'aquella cinta
és la de l'Arquí Medès,
que pedrarà als contractes un pèrit expert
en timbres de veu dels Estats Units.
Li envien dues cintes, la que va gravar la Rogèlia
i una altra amb la veu de l'Arquí Medès.
L'expert no en té cap dubte.
Totes dues veus pertanyen a la mateixa persona.
Per si no n'hi havia prou amb tot això,
recordem que el modos operàndic coincideix en tots quatre casos.
Totes quatre són víctimes conegudes
d'algun dels membres de la banda.
Ricardo Manuquian jugava rugby amb Alejandro Puccio.
Eduardo Aulet va ser traït pel sobre del seu pare.
Emilio Naum havia fet negocis amb l'Arquí Medès
i l'Anèlida l'avantria perquè era clienta
del taller de cotxes on treballa diat.
Les aturan durant un trajecte rutinari al mig del carrer.
D'entrada, el segrestador sempre demana
la mateixa quantitat de diners pel rescat, 500.000 dòlars.
El contingut i el to de les trucades és el mateix,
així com les instruccions per fer els intercanvis
que són autèntiques gimcanes.
Els investigadors encara descobreixen
una altra prova important.
Les notes escrites a màquina
que revien les famílies dels últims tres segrestats
tenen totes una mateixa característica.
La lletra R i apareix mig borrosa.
La policia revisa la màquina olivètica
i el despets d'Arquí Medès Puccio
i troben que té exactament el mateix defecte.
Hi ha fa sis mesos que els detinguts
estan en presó preventiva.
Els jutges d'instrucció tornen a cridar
a declarar els membres de la família Puccio.
Cadascun ha contractat un advocat diferent.
El pare, l'Arquí Medès, ho continua negant tot.
Asegura que no sap qui són les tres víctimes que són mortes
i continua dient que s'hi van segrestar l'anèlida

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

va ser perquè hi havia dos homes que la mena saben.
Una persona que se hizo muchos estudios de su conducto
i de su psicología i era totalment un perverso, un psicòpata.
En tots els casos,
ell era el que deia els familiars de la víctima.
Con una frialdad tremenda,
estaban todos tomados psicológicamente
por las decisiones de Arquí Medès.
Una persona de un carácter muy fuerte, muy dominante,
muy extorsionador en donde yo creo que aparte
los tenía amenazados a los mismos familiares,
como los tenía amenazados a los integrantes de la banda.
L'advocat d'Arquí Medès Puccio sostec el seu client es innocent.
Diu que les proves balístiques conclouen
que les armes trobades a casa dels Puccio
no es van utilitzar en cap dels assassinats.
A més, no hi ha empremtes d'actilars enlloc,
ni a la pistola que van trobar amb el cadàver del Ricardo,
ni als cotxes on van assaltar les víctimes.
Els germans Alejandro i Magí la Puccio
insisteixen que ells no tenen cap relació amb la banda.
L'Alejandro no porta gens bé al Cap Tiberi
i fins i tot ha fet algun intent de suïcidí.
Els tres detinguts que han confessat els fets
no han involucrat en cap moment les dones de la família Puccio.
La mare, l'epifania, assegura que no sabia
que a casa seva hi havia persones segrestades.
Diu que no va veure ni sentir mai ningú
i que ella no baixava mai al soterrani.
Explica que la porta per on s'hi accedia
sempre estava tancada per evitar que la tortuga
que tenia a casa caïés per les escales.
El jutge que instrueix el cas manuquian no s'ho creu.
Nadie en una casa, por más grande que sea,
puede tener en el sótano a alguien secuestrado
durante tanto tiempo y no conocer esa circunstancia.
Tampoc es creu que no sentís els crits dels dos primers segrestats
quan encara no havien construït el soterrani
i els tenien tancats al pis on feia vida a la família.
Un any i mig després de la caiguda del clan Puccio,
la família ho continua negant tot,
però els jutges creuen que ja tenen prou proves
per tancar la investigació.
Hi ha 10 persones imputades.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

El matrimoni Puccio, 3 fills
i els col·laboradors aliats de la família,
la Borda, l'Empleat de Duana, el Mecànic Díaz,
el Coronel Franco, el Paleta Vilca i Contepomi.
El sogre que va fer d'esquè.
No se celebrarà un judici oral.
El procediment als anys 80 a l'Argentina era diferent.
En esa época no era así, era todo escrito.
Todo escrito, no fue nada oral.
Y en los cuatro expedientes diferentes,
en lugar de unirlos, que es lo que yo decía,
que había que unirlos a los cuatro,
pero no se podía porque eran personas diferentes,
en época diferente.
Primero pasaron en lo que se llamaba juez de instrucción
y después el juez de sentencia,
cuando ya tenía toda la documentación y todo,
dicta la sentencia.
Els jutges d'instrucció envien les quatre investigacions
al jutjat penal de San Isidro.
El magistrat, finalment, decideix unir totes quatre causes.
Això endarrereix el procés.
La parsimònia fa que les defenses reclamin la llibertat provisional
per als seus clients,
perquè ja s'han complert els dos anys,
el temps màxim que es pot tenir alguna empresa preventiva.
La justícia concedeix la llibertat a tots els acusats,
i ara sí, s'afanyen a deliberar.
El gener de 1988,
més de dos anys després de la caiguda del clan Putxo,
es fa pública la sentència.
I many, many, many...
I'm ready, my lord.
La sentència, conclou que Arquime de Putxo
és el cervell d'una banda criminal
que es dedicava a segrestar persones per diners,
i que després de cobrar el rescat les matava,
perquè no poguéssim identificar els segrestadors.
Proves demostren que ha participat en quatre segrestos
i que va donar l'ordre d'execució de dues víctimes.
També quede provat que l'Arquimedes va encarregar la construcció
d'un búnquer al soterrani de casa seva
per retenir-hi els hostatges en condicions inhumanes,
i que era la persona que extorsionava les famílies.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

Per tot això, Arquímedes Putxo és condemnat a cadena perpetua, que a l'Argentina és equivalent a un màxim de 35 anys de presó. Alejandro Putxo, el coronel Franco i l'ampleat d'Eduana la Borda, són condemnats per l'assassinat de Ricardo Manuquian. La Borda és condemnat també per l'assassinat de Mílion Aum. Per la seva banda, el mecànic Roberto Díaz, és declarat culpable de l'assassinat d'Eduardo Aulet. Per tot això, i per la participació de tots quatre, en tots quatre segrestos, són condemnats a cadena perpetua. Amagui la Putxo li cau en 12 anys de presó per als segrets de l'anèlida. Els jutges consideren que la seva implicació en els altres tres casos no ha quedat demostrada. Lamentablement, Argentina es un país en donde la justicia depende mucho del gobierno de turno. Y la justicia penal, sobre todo, deja mucho que desear. Y las condenas, por lo general, no son las que corresponden. La justicia suele dar condenas mucho más suaves. Gustavo Contepomi, el sogra que va fer d'esquer, li imposa en una condemna més baixa, 17 anys de presó com a còmplice. L'últim condemnat és Herculiano Vilca, el paleta que va acabar a la fossa on la banda va enterrar l'Eduardo, i que va construir l'habitació del soterrani on va estar retingut a l'anèlida. Li cau en 6 anys de presó com a partícip necessari. Pel que fa a la dona de l'Arquímedes i a la filla gran, la Sílvia, la justícia greu que sabien quina activitat delictiva estava cometent a casa seva, però reconeix que no té prou proves per demostrar-ho. Totes dues queden lliures sense càrrecs. De verdad no tuvieron nada que ver y se había creado tal crimina de irrealidad en esa casa, que nadie veía lo que no quería ver, que es muy probable, o los quisieron proteger. Mi única duda con respecto a eso, más allá de que la doctora Cervini, que es la que investigó la causa, está convencida que las mujeres sabían y me dice nadie en esa casa podía ignorar lo que yo ocurría. Lo cierto es que a mí, después de muchos años de tribunales, me sorprende que cualquier persona encerrada en una cárcel frente a distintos fiscales y jueces, pueda mantener una versión sin nunca quebrarse y decir algo que no había dicho antes.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

Les defenses dels condemnats recorren la sentència a totes les instàncies superiores, la Cambra de Palacions i el Suprem. Tots dos tribunals confirmen la condemna. Cap dels condemnats va complir tota la pena de presó gràcies als beneficis penitenciaris. Avui, la majoria dels protagonistes d'aquesta història ja són morts. El líder de la banda, Arquime Desputcho, va estar 23 anys empresonat. Es va llicenciar en dret entre reixes. El 2008 va sortir de la presó i se'n va anar a viure en una pensió de mala mort a la Pampa, una província del centre del país. Va portar alguns casos com a advocat laboralista i va tenir una novia 45 anys més jove que ell. No es va mostrar mai penedit de res. Pocs dies abans de morir va aconseguir una entrevista a una ràdio argentina. Eso es el gran error de las personas. Hay algo muy importante en la vida, aprender a vivir. Y muy pocas personas son lo que se han dedicado a estudiar cómo es que el hombre debe vivir y cuál es su camino. Entonces hizo lo que yo he dicho. También el dolor del aislamiento, el tanto sano de padecimiento, cuando uno usa su inteligencia encuentra el verdadero sentido de la vida y se transforma en un filósofo. Todos los hombres en la vida tenemos de qué arrepentirnos. Diariamente tenemos que estar pidiendole perdonar al señor. Arquime Desputcho va morir el 2013, els 84 anys, per una hemorragia cerebral. Ningú es va voler fer càrrec del seu cos i va ser enterrat en una fossa comuna. El seu fill gran, Alejandro Putcho, no va tornar a jugar a rugby. Es va passar 22 anys tancat a la presó, on va estudiar psicologia i es va casar amb una admiradora. El 2018, mesos després d'haver obtingut la llibertat condicional, es va morir per una infecció generalitzada. Tenia 49 anys i odiava el seu pare amb totes les seues forces. L'Alejandro sempre va dir al seu advocat que l'Arquime Desputcho havia destruït la vida de tota la família. La Sílvia, la segona filla del matrimoni, va tenir dos fills i va morir d'un càncer amb només 51 anys. El tercer, el Daniel, la Quindè en Magila,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

no va complir la pena de presó.
El mateix dia que va sortir la sentència,
va fugir del país aprofitant la llibertat provisional.
Va estar vivint com un prófoc a Nova Zelanda, a Austràlia i al Brasil.
Quan encara estava en presó preventiva,
havia enviat una carta demanant perdó a l'anèlida
que va morir pocs anys després de ser alliberada.
En 2011, Magila es va presentar voluntàriament
als tribunals de Buenos Aires,
on li van reconèixer la llibertat
perquè la condemna ja havia prescrit.
Què fa ara?
I on són els diners que van cobrar dels rescats?
El dinero se lo están gastando.
Por la última información que yo tenía, Daniel Pucho,
había comprado un campo en San Luis.
La madre y tosta están viviendo del producido de los secuestros.
Magila viu amb la seva mare
en una casa del barri de Santelmo, a Buenos Aires.
L'epifania té més de 90 anys
i ara utilitza el cognom de soltera, Calvo.
La filla petita la visita sovint.
El fill que era fora no ha tornat mai més a l'Argentina
i viu a Sydney.
I què se n'ha fet, de la casa familiar de San Isidro?
Sé que la casa la tiene la madre,
pero en un momento la esquilaron,
después la gente se va,
realmente la gente no quiere saber nada con esa casa,
y está como abandonada.
Está ahí la misma puerta, el mismo portón de chapa,
pero no está totalmente deshabitada.
De la resta del clan Pucho,
dos van morir mentre complien condemna.
Són el coronel Franco i l'empleà de Duana a la borda.
Del tercer, el mecànic Díaz no se'n sap res.
Se li ha perdut la pista des que va sortir en llibertat.
Els veïns de San Isidro havien posat a l'Arquímides
el sobrenom de Cucut,
perquè així que sentia un soroll al carrer,
per petit que fos,
treia el cap per la finestra del seu despatx.
A vegades, sortia l'estrès de la matinada
a escombrar la vorera.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (Capítol 2)

Ho feia per controlar el que passava a fora de la casa.
Qui s'hauria imaginat el que hi passava a dins?
El dia de l'escorcoll,
una gent de la policia que remenava coses de l'Arquímedes,
es va trobar un paper amb una enumeració de l'U al 10.
Els números 1, 2, 3 i 4 tenien una marca a sota.
Els altres 6 no hi tenien res.
La gent va suposar que les marques
correspondien als 4 crims ya comesos.
No costa gaire deduir què eren les altres 6.
La història que us hem explicat es va fer molt coneguda al món
gràcies a la pel·lícula El clan dirigida per Pablo Trapero.
Gràcies per escoltar-nos.
Tornem tan aviat com puguem.
Gràcies per escoltar-nos.
Amb les veus de Catalunya Radio.
Mil regions i d'aleguesa.
Gràcies per escoltar-nos.
Gràcies per escoltar-nos.
Gràcies per escoltar-nos.
Gràcies per escoltar-nos.
Gràcies per escoltar-nos.
Gràcies per escoltar-nos.
Gràcies per escoltar-nos.